

### [Statsministeren.]

sagt, modtage dette Angreb — Angreb for Gud ved hvilken Gang — paa Fagforeningerne med sædvanlig Overbærenhed, vidende, at Arbejderne nu gennem et Par Menneskealdre selv har slidt og slæbt for det, de er naaet frem til. Det er ved egne Ofre og ved eget Arbejde, Arbejderne er naaet op til de menneskelige Kaar, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal aldrig bliver træt af at ønske forringet.

Det ærede Medlem besværer sig over „klassepræget Fagforeningspolitik.“ Men det ærede Medlem er jo den mest udprægede Klasserepræsentant, der findes, Repræsentant for en Mindretalsklasse, som ønsker Flertallets Magt her i Landet. Det ærede Medlem ønsker jo mere end nogen anden en klassepræget Politik; i den Henseende ved vi af Erfaring, hvad der kan ventes, hvis det ærede Medlem faar Magten. Klassepræget Agrarpolitik er det ærede Medlems Maal. Men mon det ærede Medlem ikke i Stedet for at komme med alle disse Besværinger og alle disse Ønsker om at faa knust Fagforeningerne og faa Mindretalsstyre i Landet og Agrarvælde, Agrarinteresser frem i Forgrunden, mon det ærede Medlem ikke i Stedet derfor meget hellere en Gang skulde se at slaa om og lære Landbrugets Folk i større Grad at hjælpe sig selv, saadan som Arbejderne har maattet gøre det? Lad Landbruget selv tage Initiativet til at frigøre sig for den Overkapitalisering, som Landbruget nu lider under langt, langt mere end under de Skatter, som det ærede Medlem ogsaa stadig taler om, og lad dem selv bringe Ofre til Imødegaaelse af de Kriser, som vil gentage sig, som paa ny vil komme over Landbruget. Lad dem gøre, som Arbejderne har gjort i den Henseende. Arbejderne har ikke undslaaet sig for at bringe nødvendige Ofre i egen og arbejdsløse Kammeraters Interesse.

Det ærede Medlem taler her om det urimelige i at bekæmpe Arbejdsløsheden ved Arbejdstidens Indskrænkning. Ja, mon det nu er saa forrykt? Mon det vilde være saa meget mere forrykt i Danmark end andre Steder, hvor man har gjort det, og mon det ikke er noget, som ogsaa Landbruget kunde komme ud for? Det er jo ikke Hensigten med en Arbejdstidsindskrænkning at tilstræbe, at der bliver produceret mindre; der skulde jo produceres det samme, helst mere, men at Arbejdet deles paa flere Hænder, er ikke for Arbejderne noget ukendt; det er et Offer, som Arbejderne Aar efter Aar, snart i det ene og

snart i det andet Fag, har bragt; for at undgaa den voldsomme Arbejdsløshed har de delt Arbejdet, indskrænket Arbejdstiden paa den ene eller anden Maade. Det er en Offervillie, som det ærede Medlem naturligvis er fuldkommen uden Begreb om, men jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret i, at det er en saa forrykt Ide at dele Arbejdet paa nogle flere Hænder, og jeg tror heller ikke, Landbruget kommer uden om Situationer, hvor det kunde blive nødvendigt for Landbruget at gøre noget lignende. Hvis den Kontingenteringspolitik fortsættes, som vi ser ude i Verden, hvis Bestræbelserne stadig gaar ud paa at holde dansk Landbrugsproduktion ude fra fremmede Markeder, saa er jeg ikke i Tvivl om, at ogsaa det danske Landbrug bliver nødt til at dele Arbejdet; saa kommer Landbruget til at dele Produktionen, indskrænke Produktionen i Overensstemmelse med de Restriktioner, som indføres andre Steder. Altsaa, de kommer til at gøre det, som det ærede Medlem i Dag staar og angriber Arbejderne for, thi hvad andet er en saadan Underordnen sig under de faktiske Forhold paa dette Omraade end det, Socialdemokratiet og den nuværende Regering siger: Lad os faa nedsat Arbejdstiden, saaledes at nogle flere Hænder midlertidigt kan blive beskæftiget.

Det ærede Medlem stod ogsaa og talte om Byggeriets Standsning. Det er selvfølgelig fuldkommen urigtigt, naar det ærede Medlem her vidt og bredt forklarer, at Byggeriets Standsning skyldes Løntarifferne og 8 Timers Arbejdsdagen. I 1931 bestod Løntarifferne virkelig ogsaa, og Arbejdstiden var 8 Timer ligesom i 1932, og der var ikke een Bygningsarbejder ledig her i Landet. Dette har det ærede Medlem ganske overset; ellers kunde han naturligvis ikke have sagt det, han sagde i Dag. Og i 1872 fandtes der hverken Løntariffer eller 8 Timers Arbejdsdag, og da var der en kæmpemæssig Arbejdsløshed og intet Byggeri, og det har formodentlig været Tilfældet ikke alene i dette ene Aar, men mange Gange i svundne Tider, hvor der ikke fandtes Løntariffer. Nej, det ærede Medlems Forklaringer paa disse Omraader har ikke det mindste Medhold i Virkeligheden.

Ja, jeg anser det, som sagt, ikke for nødvendigt at gaa videre med Hensyn til de Angreb, det ærede Medlem har rettet paa Regeringen eller paa Flertallet. Jeg føler mig overbevist om, at Vælgernes sunde Forstand nok vil afgøre den Trætte, som nu er opstaaet, og de vil ikke lade sig